

Για πάντα , Ελεάνα Βλαστού

### Ενδεικτική απάντηση

Το κεντρικό θέμα συζήτησης που τίθεται στο κείμενο είναι η οικογενειακή αλληλεγγύη που εκδηλώνεται με την προθυμία της μητέρας να ανταποκριθεί στην έκκληση του γιου της για οικονομική βοήθεια. Μάλιστα, η έκκληση αυτή διατυπωμένη σε ευθύ λόγο («Μαμά, ζορίζομαι, τα παιδιά, φροντιστήρια, ρούχα και λογαριασμοί, δεν βγαίνω, μπορείς να βοηθήσεις;»), όπου ο γιος παραδέχεται την αδυναμία του να αντεπεξέλθει στις οικονομικές του υποχρεώσεις, με τη δραματικότητα και την αμεσότητα που προσδίδει στο κείμενο, θέτει με σαφήνεια τη σοβαρότητα του προβλήματος. Έπειτα, με το ρητορικό ερώτημα («Πού να βγει με τετρακόσια ευρώ σύνταξη;»), η συγγραφέας παρουσιάζει με δυναμικό τρόπο την ηρωίδα ως μία γυναίκα που παρά το γεγονός ότι της λείπει η οικονομική δυνατότητα, δεν της λείπει ωστόσο η προθυμία να βοηθήσει το παιδί της. Αν και σε προχωρημένη ηλικία, όπως μαρτυρά και η παραδοχή της ίδιας, η οποία δίνεται στον αναγνώστη χωρίς κανένα φιλτράρισμα τη στιγμή ακριβώς που αναδύεται στη σκέψη της μέσα από τον εσωτερικό μονόλογο («είμαι μεγάλη πια, δεν μπορώ να καθαρίζω τα ασημικά κάθε τρεις μήνες, άσε που οι ασημένιοι δίσκοι θέλουν γιορτές.») αποφασίζει να ψάξει για δουλειά και να στερηθεί αντικείμενα πολύτιμα για την ίδια, «κομμάτια από τη ζωή της», όπως διατυπώνονται συνεκδοχικά σε ασύνδετο σχήμα («Ένας γάμος που ευοδώθηκε, μερικοί βαφτισμένοι χριστιανοί, μια επιθυμία ανεκπλήρωτη, το τεκμήριο ενός έρωτα.»). Βοηθά, λοιπόν, με αυτό τον τρόπο τον αναγνώστη να αντιληφθεί τη σημασία της μητρικής αγάπης και την αξία προσφοράς.